ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΤΗΛ. 3-01 ΚΑΙ 2-
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΦΗΜ. "ΣΦΑΙΡΑ„ ΤΗΛ. 36
ΕΝ ΘΕΣΣΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ ΕΓΝΑ-
ΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 980 ΤΗΛΕΦ. 1-92
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ – ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ„

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Ε'. ΑΡ. 1409

ΔΕΥΤΕΡΑ
18
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1929
Ἀνατ. ἡλ. 7 ὥ. 11 λ. Δύσις ἡλίου 5 ὥ. 9 λ.
ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΜΑΡΤΥΡΟΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 19.5, ἐλαχ. 19.9. Μέση ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι: ἀσθενεῖς. Θάλασσα: Αἰγαῖον Κρητικόν ἕως ὀλίγον τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 760.9

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΔΟΥΝΑΒΙΝ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΝ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΝ ΜΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΡΡΟΥΜΑΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, Νοέμβριος. — Διανεμηθροῦνται δύο ἤδη ἔτη ἀπὸ τὴν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐχορεκκόπησεν ἡ τρά, «Ἑλληνορρουμανικὴ Τράπεζα» τῆς Βραλας παρασύρασα εἰς τὴν καταστροφὴν τόσ «Ἕλληνας ἐγκατεστημένους παρὰ τὰς τῆς Δουνάβεως, οἱ ὁποῖοι εἶχον τοκατέτησει τὰς οἰκονομίας των εἰς τὴν Τράπεζαν αὐτήν.

Τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα τὴν εἶχον ἱδρύσει ἐν ἐνένεον ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν ἀφελῆ, τικὸν κύκλον τῶν Ἑλλήνων βιοπαλαιστῶν τῆς Ρουμανίας, καὶ εἰς τὸ διοικητικὸν της συμβούλιον εὑρίσκοντο ἐπίσης πρόσωπα ἐκ τῶν γνωστοτέρων ἀνὰ τὰς παραδουπόλεως παροικίας. Ἡ διεύθυνσις, ὅμως, τῆς Τραπέζης εἶχεν ἀνατεθῆ εἰς νέους παλαιοτέρων ἐμπειροτέρων ἀπὸ τὴν εὐκολον ζωὴν τῆς ἀργίας καὶ τῶν κερδοσκοπικῶν συγκινήσεων καὶ, τὸ χειρότερον, δὲν ἠσκεῖτο ἐπὶ τῆς διαχειρίσεώς των ὁ δέων ἔλεγχος ἐκ μέρους τοῦ συμβουλίου. Τὸ τραγικὸν ἀποτέλεσμα ἦτο ὅτι μίαν ἡμέραν ἡ Τράπεζα ἔπρεπε ἠθύνηθη ν' ἀντιμετωπίσῃ κάποιαν ἀπαίτησιν πληρωμῆς μιᾶς ἐπιταγῆς, ἡ ὁποία ἐπεκαλύφθη, ὁ διευθυντὴς τῆς ἠντοκατόνησεν, ἄλλοι ἐσυμβούλοι ἐφυλακίσθησαν, τὸ ἵδρυμα ἐκηρύχθη εἰς πτώχευσιν καὶ χιλιάδες Ἑλλήνων καταθετῶν ἐν Ρουμανίᾳ —καὶ ἐν Ἑλλάδι μερικοὶ— ἐπληροφορήθησαν ὅτι αἱ οἰκονομίαι των εἶχον ἐξατμισθῆ.

Τὸ πλῆγμα ἦτο βαρύτατον διὰ τὸν ἐν Ρουμανίᾳ Ἑλληνισμόν, καὶ ἦτο διπλοῦν: Ἑλλήνων εἰς τοὺς παλαιοὺς ἑλληνικοὺς οἰκισμοὺς, ποῦ εἶχον τιμήσει παρὰ τὸν Δούναβιν τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα, ἐκλονίσθη θανασίμως καὶ τόσοι Ἕλληνες βιοπαλαισταὶ ἔμειναν χωρὶς κανὲν οἰκονομικὸν ἀπόθεμα, κατεστραμμένοι ἐντελῶς, διότι εἶχον ἐμπιστευθῆ εἰς ἑλληνικὸν πιστωτικὸν ἵδρυμα περισσότερον ἀπὸ τὰς ρουμανικὰς Τραπέζας.

Ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀκόμη εἶχε ριζωθῆ ἡ ἰδέα νὰ προσέλθῃ ἀρωγός, χάριν αὐτῶν τῶν Ἑλλήνων καταθετῶν, κάποια Ἑλληνικὴ οἰκονομικὴ ὀργάνωσις —ἴσως ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος— διὰ νὰ συνεχισθοῦν αἱ ἐργασίαι τῆς Ἑλληνορρουμανικῆς μὲ πολλὰς πιθανότητας ἀνακάμψεως διὰ τὸ πλῆγμα. Τοῦτο δὲν ἐπετεύχθη, ἴσως μερικοὶ ἐκ τῶν ἱδρυτῶν της καὶ ὑπευθύνων, ἔν τινι μέτρῳ, διὰ τὴν ἀμέλειαν τῆς διοικήσεώς της, ἐν Ἑλλάδι εὑρισκόμενοι, δὲν ἐπροθυμοποιήθησαν νὰ τὴν ἐνισχύσουν καὶ οἱ ἴδιοι μὲ νέα κεφάλαια, καίτοι δὲν ἦσαν τὰ κεφάλαια ποῦ τοὺς ἐλείπουν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ τραγῳδία διήρκεσεν ἕκτοτε καὶ διαρκεῖ ἀκόμη, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι πρό τινων μόλις ἡμερῶν ἐτερματίσθη ὑπὸ τοῦ συνδίκου δικαστοῦ, τοῦ ἐπιφορτισθέντος μὲ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς πτωχεύσεως, ἡ προκαταρκτικὴ ἐργασία. Ἡ ἐργασία αὐτή, συνισταμένη εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν λογιστικῶν βιβλίων, τοῦ ταμείου, τοῦ χαρτοφυλακίου τῆς Τραπέζης, τῶν πιστώσεών της, συνεπληρώθη καὶ ἤδη ἐγνώσθη δριστικῶς πλέον ποῖον εἶναι τὸ παθητικὸν καὶ ποῖον τὸ ἐνεργητικὸν τῆς Τραπέζης.

Οἱ πιστωταὶ τοῦ ἱδρύματος καί τινες ὁμάδες καταθετῶν ἀπεφάσισαν ἤδη νὰ ζητήσουν νομικῶς μίαν ταχείαν διευκρίνισιν τῆς συνολικῆς καταστάσεως διὰ νὰ γνωσθῇ, ἐπὶ τέλους, ἐὰν θὰ δυνηθοῦν νὰ ἀναλάβουν ἔστω καὶ μικρόν τι ποσοστὸν ἐκ τῶν ὀφειλομένων.

Ἀπὸ τὴν ἐξέτασιν τῶν συνδίκων προέκυψεν ὅτι τὸ παθητικὸν τῆς Ἑλληνορρουμανικῆς Τραπέζης ἀνέρχεται εἰς 240 ἑκατομμύρια λεῖ. Ἐκ τούτων πρέπει νὰ ἀφαιρεθοῦν τὰ 60 ἑκατομμύρια —ἀξία ὁμολογιῶν καὶ διάφορα ἀποθεματικά, οὕτως ὥστε τὸ πραγματικὸν παθητικὸν ἀπομένει 180 ἑκατομμύρια λεῖ.

Τὸ ἐνεργητικὸν τῆς Τραπέζης συμποσοῦται εἰς 80 περίπου ἑκατομμύρια λεῖ. Πιστεύεται, ὅμως, ὅτι ὑπὸ τὰς εὐμενεστέρας προϋποθέσεις ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ τούτου θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθοῦν μόνον περὶ τὰ 50 ἑκατομμύρια —καὶ τοῦτο ἀφοῦ γίνουν ὅλαι αἱ εἰσπράξεις καὶ ἀφοῦ ἐκδικασθοῦν ὅλαι αἱ ἀγωγαὶ καὶ αἱ ἀφισβητήσεις, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θ' ἀπαιτήσῃ μακρότατον χρονικὸν διάστημα, ἐὰν ἡ κατάστασις πτωχεύσεως διατηρηθῇ.

Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ 50 αὐτὰ ἑκατομμύρια λεῖ θὰ πρέπῃ ν' ἀφαιρεθοῦν κατόπιν οἱ κρατικοὶ φόροι ἐπὶ τοῦ ἀναβαρύστου ἐνεργητικοῦ, οἱ ὁποῖοι ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ἀνέλθουν εἰς 10 περίπου ἑκατομμύρια. Μετὰ ταῦτα θὰ πρέπῃ νὰ ἐξοφληθοῦν ὅλαι αἱ προνομοῦχοι πιστώσεις, ν' ἀφαιρεθοῦν ἐκ τοῦ ὑπολοίπου αἱ δαπάναι ἐκκαθαρίσεως, τὰ δικαστικὰ ἔξοδα, ἡ ἀμοιβὴ τῶν δικηγόρων, τὰ χαρτόσημα καὶ διάφοροι ἄλλοι φόροι, τὰ ὁποῖα ἀσφαλῶς θ' ἀνέλθουν ὁμοῦ, εἰς μερικὰ ἐπίσης ἑκατομμύρια. Καί, ἐὰν περισσεύσῃ ἀκόμη κάτι —πρᾶγμα ἀρκετὰ ἀδέβαιον— αὐτὸ θὰ διανεμηθῇ εἰς τοὺς πιστωτάς.

Ἐννοεῖται, ὅτι ἡ πρόοψις αὕτη σημαίνει διὰ τοὺς πιστωτὰς καί, πρὸ πάντων, διὰ τοὺς καταθέτας ἐντελῆ καταστροφήν. Διὰ τοῦτο ἤρχισεν ἤδη μεταξὺ τῶν καταθετῶν καὶ τῶν πιστωτῶν μία κίνησις πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ζητηθῇ ἡ ἄρσις τῆς καταστάσεως πτωχεύσεως, διότι μόνον ἐὰν ἡ Τράπεζα δυνηθῇ νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς ἐργασίας της θὰ ἀποφευχθῇ ἡ καταστροφὴ αὐτη. Μέχρι τοῦδε συνεκεντρώθησαν ὑπογραφαὶ πιστωτῶν καὶ καταθετῶν ἀντιπροσωπεύουσαι τὰ 80 ἑκατοστὰ τοῦ συνόλου αὐτῶν, ἐλπίζεται δὲ ὅτι ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς θὰ συμπληρωθῇ μετ' οὐ πολύ.

Μεταξὺ τῶν ἀναλαβόντων τὴν πρωτοβουλίαν τῆς κινήσεως αὐτῆς εἶναι τὰ ἑξῆς πιστωτικὰ ἱδρύματα καὶ οἱ ἀκόλουθοι οἶκοι: Ρουμανικὴ Τράπεζα «Δούναβις», πιστώτρα διὰ 9 ἑκατομμύρια λεῖ, Τράπεζα Ἐμπορικῆς Πίστεως τῆς Ἀμβέρσης καὶ Οἶκος Μ. Γκιώνη Ἀμβέρσης, διὰ 25 ἑκατομμύρια λεῖ, Οἶκος Γιόργκενσεν διὰ 5 1)2 ἑκατομμύρια, «Ντόϋτσε Μπάνκ» τοῦ Βερολίνου καὶ ἡ «Μπάρκλαϊς Μπάνκ Λίμιτεντ» τοῦ Λονδίνου διὰ 4 ἑκατομμύρια καὶ 500 χιλιάδας λεῖ, διάφοροι ἄλλοι πιστωταὶ διὰ ποσὸν 10 ἑκατομμυρίων.

Ἡ μόνη ἐλπὶς σωτηρίας εἶναι ἡ κίνησις αὐτή. Εἶναι, ὅμως, περιττὸν νὰ προστεθῇ πόσον τερατώδη ἠθικὴν ἐνίσχυσιν θὰ παρεῖχεν εἰς τὸν ἐν Ρουμανίᾳ Ἑλληνισμὸν μία γενναία χειρονομία ἐκ μέρους τοῦ ἑλληνικοῦ κεφαλαίου διὰ τὴν ἀναβίωσιν τῆς Ἑλληνορρουμανικῆς Τραπέζης ἐπὶ νέων, βεβαίως, βάσεων καὶ ὑπὸ νέαν ὅλως διοίκησιν.

Ἡ ἀρωγὴ αὐτὴ θὰ ἀπετέλει μίαν πραγματικὴν ἀναζωογόνησιν τοῦ παρὰ τὸν Δούναβιν Ἑλληνισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἀπὸ καιροῦ φθίνει οἰκονομικῶς καὶ ἐξαφανίζεται βαθμιαίως.

Β.

ΕΝΩ ΕΚΚΡΕΜΟΥΝ ΤΑ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑ

ΟΙ ΣΕΡΒΟΙ ΖΗΤΟΥΝ ΕΛΑΤΤΩΣΙΝ ΤΩΝ ΚΟΜΙΣΤΡΩΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ ΚΕΝΑΛΗ-ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΣΚΟΠΙΩΝ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, Νοέμβριος. (Ἰδιαιτέρα ἀνταπόκρισις).— Εἰς τὰ Σκόπια ἐγένετο τὸ ἐτήσιον συνέδριον τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων τῆς Νοτίου Σερβίας. Τὰ πορίσματα τούτου ἐλήφθησαν ἤδη εἰς τὰ διάφορα ὑπουργεῖα. Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας ἐλήφθη ψήφισμα τοῦ ἐν λόγῳ συνεδρίου σχετικῶς μὲ τὴν ἐλάττωσιν τῶν κομίστρων ἐπὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Κένταλη-Θεσσαλονίκης δι' ὡρισμένα σερβικὰ προϊόντα καὶ τὰ ζῶα, τῶν ὁποίων —προϊόντων καὶ ζώων— ἡ πρὸς Θεσσαλονίκην ἐξαγωγὴ ἐφέρετο ἐπὶ τοῦ δ' ἀνέλθῃ εἰς 12.480 βαγόνια, ἔναντι τῶν 2.240 βαγονίων τὰ ὁποῖα θὰ μεταφερθοῦν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Σερβίας.

Ἀφορμὴν εἰς τὴν πρότασιν ταύτην ἔδωκαν πληροφορίαι τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ γενικοῦ προξενείου τῆς Γιουγκοσλαυΐας, καθ' ἣν ἡ Ἑλλὰς ἐνέκρινε ἐκπεσμὸν 30 ο)ο ἐπὶ τῆς γραμμῆς Φλωρίνης-Θεσ)νίκης διὰ τὰ ζῶα, φασόλια καὶ ἀκατέργαστα δέρματα ἀλβανικῆς προελεύσεως.

Τὸ συνέδριον τῶν Σκοπίων ἔκρινεν ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο θὰ ζημιώσῃ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν ὑποτιμησις αὐτὴ τὴν ἀνταγωνιστικότητα εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ διὰ τοῦτο προτείνει ὅπως ἡ ὑποτίμησις ἐγκριθῇ δι' ἅπασαν τὴν γραμμὴν Κένταλη-Θεσσαλονίκης, ἐὰν δὲ διὰ τῆς ὑποτιμήσεως ἐπιθυμῆται ἡ καταστρατήγησις τῶν ὅρων περὶ μεγίστων προνομίων, τὰ ὁποῖα περιέχει ἡ ἐμπορικὴ συνθήκη μεταξὺ τοῦ γιουγκοσλαυϊκοῦ βασιλείου καὶ τῆς ἑλληνικῆς δημοκρατίας, τότε τὸ ὑπουργεῖον τὰ διαβήματά του πρέπει νὰ κατευθύνῃ πρὸς ἄλλας προθέσεις.

»Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θὰ ἔπρεπε πρωτίστως νὰ ἐξιμεθα ἐξηγημένοι: ἐὰν θὰ κατορθώσωμεν ταχέως νὰ τερματίσωμεν τὰς ἀρξαμένας ἤδη διαπραγματεύσεις περὶ ἐπιτεύξεως ἀπ' εὐθείας σιδηροδρομικῶν τερμολογίων μεταξὺ Θεσσαλονίκης καὶ τοῦ γιουγκοσλαυϊκοῦ βασιλείου διὰ Γευγελῆς, αἱ προτάσεις τῶν ὁποίων θὰ ἦσαν ὅμοιαι πρὸς τὰς προτάσεις τῶν σιδηροδρομικῶν ἡμῶν τιμολογίων, τὰ ὁποῖα ἐφαρμόζομεν εἰς τὴν διαΘεσσαλονίκης ἐξαγωγὴν, ἢ ὄχι. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἤθελε κατορθωθῇ, θὰ ἔπρεπεν ὅπως καὶ διὰ τὴν μεταφορὰν ζώων καὶ φασολίων ἐπὶ τῆς γραμμῆς Γευγελῆς-Θεσ)νίκης ζητήσωμεν τὴν αὐτὴν ὑποτίμησιν, μολονότι αὕτη θὰ ἦτο τὸ ἐλάχιστον προνόμιον τὸ ὁποῖον θὰ εἴχομεν διὰ τὸ κυριώτερον ἡμῶν ἐξαγωγικὸν εἶδος ἐν περιπτώσει ἐνοποιήσεως τῶν ἑλληνικῶν σιδηροδρομικῶν τιμολογιακῶν προτάσεων, αἱ ὁποῖαι ἐφαρμόζονται εἰς τοὺς ἡμετέρους σιδηροδρόμους κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ὡρισμένων ἀριθμοῦ προϊόντων διὰ Γευγελῆς καὶ Θεσσαλονίκης.»

Καὶ αὐτὰ μὲν ζητοῦν οἱ ἔμποροι τῆς Νοτίου Σερβίας. Φανταζόμεθα ὅμως ὅτι ἔχουν προχωρήσει πολὺ οἱ Σέρβοι εἰς τὰς ἀξιώσεις των. Διότι ἀντὶ νὰ ζητοῦν ἐξίσωσιν πρὸς τὰς ἐξ' Ἀλβανίας μεταφοράς, θὰ ἔπρεπε νὰ περιορίσουν τὰς ἀξιώσεις των εἰς τὸ νὰ ζητήσουν τοῦτο μόνον: Νὰ ἐγκρίνῃ ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βελιγραδίου τὰ ἀπὸ τριμήνου ὑπογραφέντα ἐνταῦθα καὶ μὴ κυρωθέντα εἰσέτι πρωτόκολλα περὶ κοινῶν τιμολογίων ἐπὶ τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ διηυκόλυνε τὰ μέγιστα τὸ ὑπουργεῖον τὰ διαβήματα τῶν ἐμπόρων.

Υ.

ΛΑΪΚΑΙ ΤΑΡΑΧΑΙ ΕΞΕΡΡΑΓΗΣΑΝ ΕΝ ΙΤΑΛΙΑ;

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΑΠΟΠΕΙΡΑΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΓΑΛΛΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 17. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἀπὸ ἡμερῶν εἰς τὴν γαλλικὴν Ριβιέραν κυκλοφεροῦν ἐπίμονοι φῆμαι ὅτι νέα ἀπόπειρα ἐγένετο ἐναντίον τῆς ζωῆς τοῦ κ. Μουσσολίνι. Αἱ φῆμαι αὗται διεφεύσθησαν κατηγορηματικῶς ἐκ Ρώμης. Ἤδη, ὅμως, ἡ ἐν Νικαίᾳ ἐκδιδομένη ἐφημερὶς «Petit Nicois» δημοσιεύει τὰς κάτωθι πληροφορίας εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου της ὅστις, διεξήγαγε δεκαήμερον σχετικὴν ἔρευναν ἐν Ἰταλίᾳ:

«Ἡ ἱστορία τῆς ἀποπείρας κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ κ. Μουσσολίνι κυκλοφορεῖ λάθρα ἀπὸ στόματος εἰς στόμα καθ' ὅλην τὴν χώραν. Τὸ ἀπόγευμα τῆς 10 Ὀκτωβρίου ὁ Ντοῦτσε, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων, τοῦ ἰδιαιτέρου γραμματέως του καὶ πολλῶν ἀστυνομικῶν μὲ πολιτικὴν περιβολήν, μετέβη ἀπὸ Ρώμης εἰς Ὄστιαν ἐπ' αὐτοκινήτου διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ μερικὰ νέα ἀρχαιολογικὰ εὑρήματα. Ὁλως τυχαίως ὁ κ. Μουσσολίνι ἐπέβασινε τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ ὑπουργοῦ του ἀντὶ τοῦ ἰδικοῦ του. Μόλις ἔφθασεν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, εἰς Ὄστιαν, τὸ αὐτοκίνητον τοῦ Ντοῦτσε ἐπυροβολήθη καὶ ὁ γραμματεύς του ἐπλήγη κατὰ τὸν μηρόν.

»Οἱ ἰδιαίτεροι ἀστυνομικοὶ τοῦ Ντοῦτσε καὶ αἱ ἀρχαὶ τοῦ τόπου ἀμέσως ἐνήργησαν σωματικὴν ἔρευναν ὅλων τῶν παρισταμένων, ἀλλ' ἄνευ ἀποτελέσματος. Τέλος ἀπεκαλύφθη ὅτι ἡ σφαῖρα, ἥτις εἶχε πληξει τὸν γραμματέα, εἶχε ριφθῆ ἐκ τυφεκίου, καὶ διενεργηθὴ ἔρευνα μεταξὺ τῶν παρισταμένων Φασιστῶν. Ἡ ἔρευνα ἔφερεν εἰς φῶς ὅτι ὁ δράστης ἦτο παρισταμενες ἀξιωματικός. Οὗτος ὁμολόγησε καὶ ἐτυφεκίσθη ἄνευ δίκης τὸ βράδυ τῆς ἰδίας ἡμέρας εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τῆς Ὄστιας.

»Σοβαραὶ ταραχαὶ ἔχουν ἐκραγῆ — συνεχίζει ὁ ἀπεσταλμένος τῆς γαλλικῆς ἐφημερίδος— εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἰταλίας λόγῳ τῆς μεγάλης ἀκριβείας τῆς ζωῆς καὶ τῆς σπάνιος τῶν τροφίμων. Εἰς τὴν Σευλμόνα ἐξερράγη στάσις διαρκείας ἐννέα ἡμερῶν, καθ' ἣν ἐφονεύθη ὁ κυβερνήτης. Τὸ Δημαρχεῖον καὶ οἱ στρατῶνες ἐπυρπολήθησαν μέχρι θεμελίων ὅλοι δὲ οἱ Φασισταὶ ἐξεδιώχθησαν ἐκ τῆς πόλεως. Ἡ τάξις ἀποκατεστάθη μόνον κατόπιν μεταβάσεως ἰσχυροῦ σώματος Φασιστῶν, οἵτινες διεξήγαγον λυσσώδη μάχην μετὰ τῶν πολιτῶν. Ἐκ τούτων πέντε ἐφονεύθησαν. Ὁ στρατιωτικὸς νόμος ἐκηρύχθη εἰς τὴν πόλιν».

Ἕνα νέον βιβλίον

Αἱ ἰδέαι τοῦ Πλάτωνος

Ὑπὸ τοῦ ἐκδοτικοῦ Οἴκου «Ὁ Κοραῆς» ἐξεδόθη εἰς τὴν Ἑλληνικήν, κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Μιχαὴλ Τσαμαδοῦ τὸ κλασσικὸν ἔργον περὶ θεωρίας τῶν ἰδεῶν τοῦ Πλάτωνος τοῦ Γερμανοῦ φιλοσόφου Πάουλ Νάτορ. Ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἔργου εἶναι εἷς ἐκ τῶν θεμελιωτῶν τοῦ Νεοκαντιανισμοῦ. Ἀνατρέφεις φιλοσοφικῶς πλησίον τοῦ κυρίου θεμελιωτοῦ τοῦ Νεοκαντιανισμοῦ Κόχεν, ἀνεγέννησε πρῶτος τὰ Πλατωνικὰ νοήματα καὶ τὰς πλατωνικὰς ἰδέας. Τὸ ἔργον του περὶ «τῆς τῶν ἰδεῶν θεωρίας τοῦ Πλάτωνος», ἐπολεμήθη κατ' ἀρχὰς δεινότατα, διότι ἐκαινοτόμει εἰς τὸν τρόπον τοῦ ἀντιλαμβάνεσθαι τὰς πλατωνικὰς ἰδέας. Φιλόλογοι καὶ ἱστορικοὶ τῆς ἑλληνικῆς φιλοσοφίας συνηνάθησαν καὶ ἐξέβαλαν φωνὴν διαμαρτυρίας κατὰ τοῦ Νάτορπ. Ἀφ' ὅτου ἐξεδόθη εἰς πρώτην ἔκδοσιν ἐν Γερμανίᾳ, ἔχουν παρέλθει εἴκοσι πέντε ἔτη. Τὰ πρῶτα δέκα κυρίως ἔτη εἶνε γεμάτα ἀπὸ συγγραφὰς καὶ κριτικὰς ποὺ σκοποῦν ν' ἀναιρέσουν τὸ περιεχόμενον τοῦ ἔργου, τὰ 15 τελευταῖα ἔτη εἶναι γεμάτα ἀπὸ μελέτας ποῦ προϋποθέτουν τὰ πορίσματα τοῦ Νάτορπ καὶ προχωροῦν εἰς τὴν κατεύθυνσιν τὴν ὁποίαν διήνοιξεν ὁ ἄλλοτε τόσον πολεμηθεὶς συγγραφεύς.

Ὁ ἑρμηνευτικὸς τρόπος τὸν ὁποῖον εἰσήγαγεν ὁ Νάτορπ διὰ τοῦ ἔργου του εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς φιλοσοφίας καὶ μάλιστα τῆς πλατωνικῆς, ἐπεκυρώθη καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀκόμη τῶν φιλολόγων. Ὑπάρχουν βεβαίως σημεῖα εἰς τὰ ὁποῖα μπορεῖ νὰἔχῃ κανεὶς ἀντιρρήσεις κατὰ τοῦ Νάτορπ, ἀλλὰ τὰ σημεῖα αὐτὰ εἶνε λεπτομερειακά. Τὸ οὐσιῶδες εἶναι ὅτι ὁ Γερμανὸς φιλόσοφος ἐπανέφερεν εἰς τὴν ζωὴν τοῦ παρόντος τὰ νοήματα τῆς πλατωνικῆς φιλοσοφίας, ἀποσείσας τὸν καταθλιπτικὸν δι' αὐτὰ φόρτον τῶν ἐπ' αὐτῶν συσσωρευσμένων εἰδικῶν ἱστορικῶν γνώσεων. Τὰ ἀναγεννηθέντα πλατωνικὰ νοήματα πληροῦν σήμερον τὸν ἐνσυναισθητικὸν ὁρίζοντα εἰς τὸν ὁποῖον ἀναπνέει ὁλόκληρος ἡ σύγχρονος ἔρευνα τοῦ Πλάτωνος.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου ὁ Πλάτων εἶναι μόνον γραμματολογικῶς καὶ τυπολογικῶς γνωστός, τὸ ἔργον τοῦ Νάτορπ ἔρχεται νὰ προσφέρῃ σπουδαίαν ὑπηρεσίαν, διότι εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ θὰ εὕρῃ κάθε ἐνδιαφερόμενος τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πλατωνικῶν ἰδεῶν κατὰ τὴν σειρὰν τῶν διαλόγων, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ φορτώνεται μὲ πλῆθος εἰδικῶν γνώσεων, αἱ ὁποῖαι, ὅταν πρόκηται περὶ καθαρῶς φιλοσοφικῶν νοημάτων, βαρύνουν τὴν διάνοιαν τοῦ ἀναγνώστου καὶ τὸν ἐμποδίζουν νὰ ἴδῃ τὴν οὐσίαν τῶν φιλοσοφημάτων.

Καὶ τίποτε ἄλλο ἂν δὲν ἔγραφεν ὁ Νάτορπ τὸ ἔργον τοῦτο θὰ ἤρκει ἵνα καταταχθῇ ὁ συγγραφεὺς του εἰς τὸν κύκλον τῶν μεγάλων ἱστορικῶν τῆς φιλοσοφίας. Ὁ Νάτορπ ἔκαμε διὰ τὴν ἐποχήν μας, ὅ,τι ἔκαμαν διὰ τὴν ἐποχήν των οἱ Χέγκελ καὶ Σλάϊερμάχερ, ἀνήγειρεν τὰ κείμενα ἀπὸ τὸν ἱστορικὸν αὐτῶν ὕπνον, ἔδωκε εἰς τὰ κείμενα τοῦ Πλάτωνος ζωήν, πνεῦμα καὶ κίνησιν.

Εἰδικῶς, διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὅπου τὰ πάντα ζητοῦν νὰ καλυφθοῦν ὑπὸ τὸν μανδύαν τῆς φιλοσοφίας, τὸ ἔργον τοῦ Νάτορπ, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι μόνον εἰσαγωγὴ εἰς τὴν πλατωνικὴν φιλοσοφίαν, ἀλλὰ εἰς τὴν ἰδεοκρατίαν γενικῶς, ἀποτελεῖ σπουδαιότατην συμβολὴν καὶ σπουδαιότατον ὁδηγὸν ἐκείνων ποῦ διψοῦν διὰ φιλοσοφικὴν παιδείαν. Διὰ τὴν νεωτέραν κυρίως γενεὰν καὶ ἰδίᾳ διὰ τοὺς σπουδαστὰς ὅλων τῶν ἐπιστημῶν, οἱ ὁποῖοι ἀδυνατοῦν νὰ χωρίσουν τὸ δημιαγωγικὸν ἀπὸ τὸ ἐπιστημονικόν, διότι οἱ νέοι ρέπουν εἰς τὸ εὐκολώτερον, τὸ δὲ δημιαγωγικὸν εἶναι τὸ εὐκολώτερον, τὸ ἔργον τοῦ Νάτορπ ἀποτελεῖ βεβαιότατην μέθοδον πρὸς στερέωσιν καὶ πειθαρχίαν τῆς σκέψεώς των. Ἡ ὑπηρεσία τὴν ὁποίαν προσφέρει ὁ κ. Μ. Τσαμαδὸς εἰς τὴν ἑλληνικὴν πνευματικὴν ζωήν, ἡ ὁποία τρέφεται ἐσχάτως μὲ μεταφράσεις ἀμριβόλου ἐπιστημονικῶς καὶ ἠθικῶς ἀφόμη περιεχομένου, εἶναι σπουδαιοτάτη. Ἡ σημαίες ἐπλατάγισαν στὸ φύσημα τοῦ ἀνέμου —καὶ ὁ ἦχος ἀκουγότανε παντοῦ μέσα στὴ σιωπή. Τὰ μάτια στραμμένα ἀπάνω στὸ ἀπέραντο μνημεῖο— τὰ περιστέρια ἀνήσυχα, τὸ πλατάγισμα τῆς σημαίας, ἡ ἀπόλυτος, ἡ νεκρωμὴ σιωπή: ἡ ἀνατριχίλα διατρέχει καθέναν.

Γ' αὐτὲς ἐλπιοθύπησαν, ἄνδρες ὠχριάσαν στὴν δίλεπτο αὐτὴ ψυχικὴ συγκέντρωση συγκινήσεων καὶ ἀναμνήσεων.

«—Καὶ θὰ μείνω γι' αὐτὴν ὁ ἥρως... γιὰ πάντα... γιὰ πάντα.»

***

Ναί. Ὅμως σήμερα κάτι ἔχει ἀλλάξει.

Μέσα σὲ δέκα χρόνια ὁ κόσμος κατόρθωσε νὰ μάθῃ κάτι. Στὴν συνείδησι τοῦ καθενὸς οἱ νεκροὶ μιλοῦν τώρα: Καὶ εἶναι ἡ ὁμιλία των «οὔτε κατηγορία, οὔτε ἐξομολόγησις, οὔτε περιπέτεια —γιατὶ ὁ θάνατος δὲν εἶναι περιπέτεια γι' αὐτοὺς ποῦ στέκουν κατάμουτρα ἀπέναντί του.»

Μπροστὰ στὸ κενοτάφιο, ἐφέτος, δὲν στέκουν σὲ παράταξι καλοωργανωμένα στρατεύματα, λαμπρὲς λόγχες, γυαλισμένα ὅπλα, καλοκουμένες στολές. Τροιμπέττες δὲν ἐξαποστέλλουν πολεμοχαρῆ ἐμβατήρια στὰ ἐντεταμένα αὐτιά.

Γύρω στὸ μνημεῖο αὐτῶν ποῦ ἔπεσαν, στέκουν ἐκεῖνοι ποῦ ἐπέζησαν. Εἶναι διχῆ των ἡ σημερινὴ ἡμέρα.

Οἱ νεκροί, καὶ ἐκεῖνοι, ὅ «καὶ ἂν διέφυγαν τὶς ὀδίδες, κατεστράφησαν ἀπὸ τὸν πόλεμον», ἡ γενεὰ ποῦ εἶχε ὁλοκληρώσει στὸ σήμερα ἑορταζόμενον γεγονὸς κάθε ἰδανικὸ γιὰ τέσσερα χρόνια, ἐνώνεται.

Ἐφέτος, ἡ παροῦσα ἀντιδράσεις τῶν στρατιωτικῶν κύκλων, καὶ ὁρισμένων ἐθνικιστικῶν πολιτικῶν παραγ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μένουν αι έντυποι αποδείξεις πληρωμής αι φέρουσαι της υπογραφής των κ. κ. Δημ. Καλιακ. ή Εμ. Περιπιν. και την σφραγίδα της εφημερίδος. είναι έγκυροι. Οιαδήποτε άλλη απόδειξις, ως και έντυποι τοιούτοι ένευ της υπογραφής των ανωτέρω δεν αναγνωρίζονται.

Απο Πρωΐας εις Πρωΐαν

Συνδιαλαγή

Διάλ!...

Ησυχία, σιγή, σκοτεινή, μεγαλοπρεπής σε ένα βάζο, ένα αγγελτήριο ποθ αναγνώσεται σε ένα τετράδιο, ένα δελτάριο επισκέψεως, άπαντα στο πατάρι, ένας πρώτη φορά με μεγάλη έπτυξη την επιφάνεια Αιτήσεις εις το Υπουργείον, τα δε άλλα, ο ελάχιστος, έπαιρνε είς την Αγγλίαν, τα δεύτερα εις την Δύσιν και τα Τουρκόνι από τα πεταλούδες μ' ένα μικρό κλειστό!

Διάλ!

Η φωνή κάπως άκουστα, κι' από τα στόμα άνοιγτα για ένα ξεφωνητό, μια μικρούλα φωνή έγινε: μονάχη, μα φοβερή σπαρακτική, ένα ξεφύγωμα, ένα χαλί, ένα μουρμούρισμα, χωρίς όνομα, χωρίς κοιτά...

Διάλ!

Η φωνή είνε μονάχα μια πτυχή, ένα ανοιγοκλείσιμο των ματιών, κι' όμως! Η φωνή είνε η πιο μεγάλη ανταγωνιστική δύναμις της ζωής, και το «κλίκ» της σάρκας ξαναπιάνεται, ή σάρκα ξανανιώνει και κι' ένα κεφάλι, έντεκα μια αίσθηση, έντεκα μια σκιά, όπου ένα κορμί έλεινο στο στόμα, ένα χέρι πρός το μέτωπο, μια φωνή τηλεκι πρός το πέτσι, κι' ένας λυγμός...

φτώχειας!

Τότε ένα θρυμμα της ζώσας, ένα τσιαντάνιασμα των μυτιών, κι' έπειτα μιά χαρά θράσους, ανακτημένη σ' ένα άπειρο κενόδοξο, ένα άπλωμα από τις κεφαλοπλάκες, ένα ξεφύσημα από το στόμα, διαχύνεται στο πρόσωπο, στα μαλλιά, στα χέρια, στα κορμιά, ξανακάθε, από Είδωλα, στη φωνή.

Γιάρσες, δουπές: - Τόσο γρήγορα! Πού! Τόσο γρήγορα! Φύγαν και κάνεις δεν τους κοίταξε! Ούτε καν ένας να πάει στην άκρη τού κόσμου, να φύγη μακριά, να γίνη έναγγιος πατέ πια, μά ο κόσμος είνε τόσο μεγάλος και ανείπωτα δεν είνε δυνατόν έτ' άπειρη, ή αίσχυνσή προσδοκία είς ο τόπος τα θάνατος, ο κόσμος είνε τόσο μεγάλος και ο πλέον συνεχίς τον ρόδον τού κόσμου, ένα ανάθεμα, μιάς άπειρης ανταύγειας γενικού και παγκόσμιου άγους, ένα πανικόν και ένα πλέον ανεξέλεγκτο γκρεμίσμα τού κόσμου, ένα ξεφάντωμα τού θανάτου, ένα ξεφάντωμα τού τέλους!

Το Κράτος και οι άφαρμοι άγωνες, ένα ανταύγασμα τού μεγάλου κόσμου, μιάς άπειρης ανταύγειας

πόλι αφεσιού αγνάθων τινών, άφοβ είνα πολ πράκτων άπο έκεινα εις τ' οποία συνήθως πα δέν πλανάται παίτοτε κα δέν χαλάσουν τ' ονόματός τους. προσπαθούν λέγοντ να ευχαριστούν τους πάντας. Αλλά δέν είνα εύκολος ν' τα κατορθώσ... Ο Γιαλούσης πράκτ νά πάμ κα νά πακάν τις τον Φλωρεντίαν να τ' άκουμ μαζί τους. Ο Τσ. Τσακόνας μ' τ' αστεία του, μ' τους ανέκδοτους του, μ' τ' εύθυμον πνεύμα του θά μας κάν τ' ευχαριστον συνοδοιπόρον.

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ

Μυτιλην ή Φλωρεντία προετοιμάζ νά τον άκουσ̈ουν. Το πιθόν γίν δχάσεις του είναι ότ δέν θά μπορέσ̈ουν ν' τον άκουσ̈ουν πολύ συχνά. Θά πρέπ ν' περάσουν μερικοί μήνες άπ' τότε πού θά τον άκουσ̈ουν ξανά. Αλλά πάλι ν' Μάρτ ή Απρίλ θά μπορέσ̈ουν νά τον πάρουν πάλι μέσα εις τον κύκλον των και τοτ πάλι θά τον χάσουν γιατί θά πάη πάλι στην Ιταλίαν. Ετσ̈ι είνα ο καλλιτέχνης. Δεν μπορεί να μείνη πολύ καιρόν μακρά από τ' αγαπημένον του περιβάλλον. Πρέπ ν' ξαναβρεθή εις τ' αγαπημένα του μέρη για ν' αναπνεύσ̈η τον αέρα τον οποίον αναπνέουν οι μεγάλοι του συνάδελφοι

ΠΡΩΤΑ ΩΡΑ 5η

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΘΑ ΕΦΑΡΜΟΣΘΟΥΝ ΜΕΤΡΑ ΠΕΙΘΑΝΑΓΚΑΣΜΟΥ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

ΥΠΕΔΕΙΧΘΗ ΕΙΣ ΑΥΤΗΝ Η ΑΝΑΓΚΗ ΝΑ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΗ ΤΗΝ ΑΔΙΑΛΛΑΞΙΑΝ

ΕΠΙΔΙΩΚΕΤΑΙ ΤΑΧΥΣ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 17. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὸ ζήτημα τῶν ἀνατολικῶν ἐπανορθώσεων εἰσῆλθεν ἀπὸ χθὲς εἰς τὴν ἀποφασιστικήν φάσιν του.

Ἡ Γαλλία, ἐπειγομένη διὰ τὴν περάτωσιν τοῦ ἔργου τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἀνατελικῶν ἐπανορθώσεων, ἡ ὁποία μόνη, σημειωτέον, ἐξ ὅλων τῶν ἐπιτρεπῶν δὲν συνεπλήρωσεν εἰσέτι τὴν ἀνατεθεῖσαν αὐτῇ ἐντολήν, καὶ ἐνδιαφερομένη ὅπως ἐπισπευσθῇ ἡ σύγκλησις τῆς νέας Διασκέψεως τῆς Χάγης, ἱκανοποιηθῇ δὲ οὕτως ἡ σχετικὴ ἐπίμονος ἀξίωσις τῆς Γερμανίας, ἀπεφάσισε νὰ ἀσκήσῃ πᾶσαν δυνατὴν πίεσιν ἐπὶ τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Οὐγγαρίας πρὸς ἀποδοχὴν τῶν προτάσεων τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐπανορθώσεων.

Οὕτω, καθ' ἃ βεβαιοῦται ὑπὸ τοῦ ἐσπερινοῦ γαλλικοῦ Τύπου, εἰς τὸ χθεσινὸν συμβούλιον τὸ συγκροτηθὲν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Ταρντιὲ καὶ τοῦ ὁποίου, ὡς σᾶς ἐτηλεγράφησα, μετέσχον οἱ κ. κ. Μπριάν, Σερέν, Λουσέρ, Μορύ, ὁ διοικητὴς τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας καὶ δύο ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τῶν ὑπουργείων τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσθη ἡ λῆψις τῶν ἐπιβαλλομένων μέτρων, εἰς περίπτωσιν ἀποτυχίας τῶν ἀναληφθησομένων νέων διαβημάτων, πρὸς πειθαναγκασμὸν τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Οὐγγαρίας.

Ἐν συνεπείᾳ πρὸς τὰς ληφθείσας ὡς ἄνω ἀποφάσεις ὁ κ. Ταρντιὲ ἐδέχθη σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς ἰδιαιτέραν ἀκρόασιν τοὺς ἐνταῦθα εὑρισκομένους Βουλγάρους ὑπουργοὺς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπούρωφ καὶ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μολῶφ πρὸς τοὺς ὁποίους ἀνεκοίνωσε τὰ ἀποφασισθέντα κατὰ τὸ προαναφερθὲν χθεσινὸν συμβούλιον. Ὁ κ. Ταρντιὲ ἐπέμεινεν ἐντόνως ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ὅπως ἡ Βουλγαρία μεταβάλῃ τακτικήν, ὑπέδειξε δὲ συγχρόνως ὅτι ἐν ἀντιθέτῳ περιπτώσει τὰ ἐνδιαφέροντα κράτη θὰ εὑρεθοῦν ὑποχρεωμένα νὰ λάβουν ἀπὸ κοινοῦ μέτρα ἀπέναντι τῆς βουλγαρικῆς ἀδιαλλαξίας. Ὁ Γάλλος πρωθυπουργὸς πρεσέδεσεν ὅτι ἡ Γαλλία, ἐνδιαφερομένη νὰ διευκολύνῃ τὴν συνεννόησιν, εἶνε πρόθυμος νὰ ἐπέμβῃ πρὸς τὸν σκοπὸν νέας ἐλαφρᾶς ὑπὲρ τῆς Βουλγαρίας τροποποιήσεως τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἀνατολικῶν ἐπανορθώσεων, κατέληξε δὲ μὲ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι θὰ διατυπώσῃ σχετικῶς συγκεκριμένας προτάσεις ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Οἱ Βούλγαροι ἀντιπρόσωποι ἐπεφυλάχθησαν ν' ἀπαντήσουν ἀφοῦ προηγουμένως ἐπικοινωνήσουν μὲ τὴν κυβέρνησίν των.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ προβλεπόμενα πιεστικὰ μέτρα, ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τῆς Βουλγαρίας, οὐδεὶς ἀνεκοινώθη εἰσέτι, καθόσον πρέπει προηγουμένως νὰ ζητηθῇ ἡ συγκατάθεσις ὅλων τῶν ἐνδιαφερομένων κυβερνήσεων.

Ἀνάλογος ἐνέργεια θὰ γίνῃ καὶ πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Οὐγγαρίας.

Ο ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΠΡΟΒΛΕΠΕΙ ΥΠΟΧΩΡΗΣΙΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 17 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—Ὁ Τύπος προβλέπει ὅτι, κατόπιν τῆς ἀναληφθείσης ὑπὸ τῆς Γαλλίας ἐνεργοῦ στάσεως καὶ τῶν νέων συμπεδαστικῶν προτάσεων, ἡ Βουλγαρία θὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἀνατολικῶν ἐπανορθώσεων.

Τονίζεται σχετικῶς ὅτι ἡ ὑφισταμένη διαφορὰ δὲν εἶνε μεγάλη, καθόσον ἡ μὲν ἐπιτροπὴ τῶν ἐπανορθώσεων ἀπαιτεῖ παρὰ τῆς Βουλγαρίας τὴν καταβολὴν 36 ἐνιαυσίων δόσεων ἐκ δεκαπέντε ἑκατομμυρίων χρυσῶν φράγκων ἑκάστης, ἡ δὲ Βουλγαρία προσφέρει μόνον δώδεκα ἑκατομμύρια χρυσᾶ φράγκα κατ' ἔτος.

Εἰς περίπτωσιν ὑποχωρήσεως τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Οὐγγαρίας ἐλπίζεται ὅτι θὰ κατορθωθῇ περὶ τὰ μέσα Δεκεμβρίου ἡ ἔναρξις τῆς ὁριστικῆς συντάξεως τῶν συμφωνιῶν, οὕτως ὥστε τὸ ἔργον τῆς νέας Διασκέψεως τῆς Χάγης, τῆς ὁποίας ἡ σύγκλησις προβλέπεται διὰ τὴν 6 Ἰανουαρίου, νὰ περιορισθῇ εἰς ἁπλῆν ἐπικύρωσιν τῶν συμφωνιῶν. Οὕτως αἱ ἐργασίαι τῆς Χάγης θὰ ἐπερατοῦντο ἐντὸς διημέρου. Τῆς Γαλλικῆς ἀντιπροσωπείας εἰς τὴν Διάσκεψιν τῆς Χάγης θὰ μετάσχουν οἱ κ.κ. Μπριάν, Λουσέρ, Σερόν, ἐνδεχομένως δὲ καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Ταρντιέ.

ΒΙΑΙΟΝ ΑΡΘΡΟΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΣΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 17. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Ὁ κ. Γκωδαὶν ἐπιτίθεται δριμύτατα κατὰ τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Οὐγγαρίας, εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῶν Συζητήσεων». Ζητεῖ δὲ ἀπὸ τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν καὶ τὰ λοιπὰ κράτη νὰ λάβουν δραστηριώτερα κατ' αὐτῶν μέτρα.

«Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ἀνατολικῶν ἐπανορθώσεων, γράφει, προσκόπτει εἰς τὴν πείσμονα ἀντίστασιν τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Οὐγγαρίας. Αἱ δύο αὐταὶ δυνάμεις, ἀντὶ νὰ εὐχαριστήσουν τοὺς πιστωτάς των διὰ τὸ παρασχεθὲν χρεωστάσιον, φαίνεται νὰ νομίζουν ὅτι οὐδὲν ὀφείλουν μετὰ τὴν πάροδον τοῦ χρεωστασίου τούτου. Κατὰ τὰς ἀντιλήψεις των, οἱ νικηταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπανορθώσουν τὰς ζημίας τῶν νικημένων. Φαίνεται μάλιστα παράδοξον ὅτι δὲν ἀπαιτοῦν ἐπὶ πλέον καὶ πολεμικὴν ἀποζημίωσιν. Οὕτως, ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ἀνατολικῶν ἐπανορθώσεων προητοιμάζετο νὰ τερματίσῃ τὰς ἐργασίας της, περατωθείσας κατὰ τὰ λοιπά, παραπέμπουσα τὰς προκληθείσας παρὰ τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Οὐγγαρίας δυσκολίας εἰς τὴν προσεχῆ Διάσκεψιν τῆς Χάγης. Ἡ τοιαύτη παραπομπή, ὡς εἶνε εὐνόητον, ἔμελλε νὰ ἐκθέσῃ τὴν Διάσκεψιν εἰς ἀτελειώτους ὀξείας συζητήσεις».

«Ἐλπίζομεν, κατὰ συνέπειαν — ἐπιλέγει ὁ κ. Γκωδαὶν — ὅτι ὁ Γάλλος πρωθυπουργὸς κατὰ τὴν σημερινὴν του συνάντησιν μετὰ τῶν Βουλγάρων ἀντιπροσώπων κ. κ. Μπούρωφ καὶ Μολλῶφ, θὰ ἐπαναφέρῃ τοὺς ἐντόνως εἰς τὸ αἴσθημα τῆς πραγματικότητος».

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Οὐγγαρίαν, ὁ ἀρθρογράφος τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων» λέγει ὅτι οὐδεμία λογικὴ δύναται νὰ συνεπίσῃ ταύτην. Συνεπῶς δέ, εἶνε ἀνάγκη, κατ' αὐτόν, νὰ ληφθοῦν ἐναντίον της αἱ ἀποφάσεις τὰς ὁποίας ἐπιβάλλουν αἱ περιστάσεις καὶ ἡ ἀπαιτουμένη ἰσότης.

ΠΑΝΩΛΗΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΥΡΓΟΝ ΕΚΛΕΙΣΘΗΣΑΝ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΠΟΛΙΣ ΑΝΑΣΤΑΤΟΣ.-ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ

ΠΥΡΓΟΣ, 17. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἐσημειώθησαν ἐνταῦθα ἐκτὸς κρούσματα βευβωνικῆς πανώλους ἐξ ὧν τὰ τρία ὑπῆρξαν θανατηφόρα. Διατεχῇ τῆς ἀστυνομίας ἐκλείσθησαν ἀμέσως πάντες οἱ κλιβάνοι, εἴτινες παρεσκεύαζον ἄρτον ἐξ ἀλεύρων προερχομένων ἐκ Καλαμῶν. Ἡ παρασκευὴ ἄρτου εἰς τὴν πόλιν ἀνετέθη εἰς τὰ ζυμωτήρια «Ἀλφειός».

Αὔριον θὰ κλείσουν τὰ σχολεῖα καὶ ὅλα τὰ φυχαγωγικὰ κέντρα.

Τηλεγραφικῶς εἰδοποιήθησαν τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ὑγιεινῆς καὶ ὁ νομάρχης, ὅστις ἀφιχνεῖται αὔριον μετὰ συνεργείου. Παρατηρεῖται παντελὴς ἔλλειψις ὑγειονομικῶν μέσων. Ἡ πόλις εἶνε ἀνάστατος.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΙΣ ΑΛΙΒΕΡΙΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΕΠΗΝΕΣΕ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΚΑΙ ΩΜΙΛΗΣΕ ΠΕΡΙ ΔΗΜΑΓΩΓΩΝ

Χθὲς τὴν δην π. μ. ὁ κ. Πρωθυπουργὸς συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ κ. Βευρλεύμη, τοῦ κ. Τσιμπιδάρου καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῶν λυγνιτωρυχείων μετέβη εἰς Ἀλιβέριον πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ αὐτόθι λυγνιτωρυχείου.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐγένετο δεκτὸς εἰς Ἀλιβέριον ὑπὸ τοῦ Νομάρχου Εὐβοίας, τοῦ Δημάρχου Χαλκίδος, τοῦ Μητροπολίτου Καρυστίας καὶ τῶν κοινοτικῶν ἀρχῶν. Τὸν προσεφώνησεν ὁ Μητροπολίτης Καρυστίας καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀπαντῶν πὐχαρίστησε διὰ τὰς προσφωνήσεις. Ἐτόνισεν ὅτι δὲν πρόκειται νὰ κουράσῃ τοὺς ὑποδεχθέντας μὲ λόγους, διότι ἐκεῖνο ποῦ χρειάζονται εἶνε τὰ ἔργα. «Δι' αὐτὸ θὰ σᾶς εἰπῶ ἐν συντομίᾳ τί ἔκαμε καὶ τί ποίαν τὴν περιέβαλεν ὁ Λαός.

»Ἀφ' ἑτοῦ ἤλθα ἐδῶ καὶ ἀνεμίχθην ἐνεργῶς εἰς τὴν πολιτικὴν ἐπαταλαβα ὅτι πολλὰ εἶναι τὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ λυθοῦν καὶ πρὸς τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ στρέψωμεν τὴν προσοχήν μας, ἀλλ' ὅτι κυρίως πρὸς τὴν γεωργίαν πρέπει νὰ στραφῶμεν, διότι ἡ γεωργία ἀποδίδει γρηγορώτερα καὶ ξεύρετε πολὺ καλὰ ὅτι πρέπει ν' ἀναλάβωμεν ὅσον τὸ δυνατὸν γρηγορώτερα. Τό τί ἐκάμαμε τὸ ξεύρετε. Ὠργανώσαμεν τὰς γεωργικὰς ὑπηρεσίας κατὰ τρόπον, ὥστε ν' ἀνταποκρίνωνται εἰς τὸν προορισμόν των, νὰ εἶναι δηλαδὴ εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν μὲ τὸν γεωργικὸν κόσμον. Ὠργανώσαμεν τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ἔχῃ ὅλην τὴν οἰκονομικὴν ἀντοχὴν ποὺ τῆς χρειάζεται διὰ νὰ βοηθήσῃ ἀποτελεσματικὰ τὴν γεωργίαν. Βέβαια ἡ Τράπεζα δὲν ἤρχισεν ἀκόμη νὰ λειτουργῇ, διότι ἕνα ἵδρυμα τόσον μεγάλο χρειάζεται ὀργάνωσιν ἡ ὁποία συντελεῖται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν. Τοῦτο ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι καὶ κατὰ τὸ μεταξὺ χρονικὸν διάστημα δὲν παρέχεται εἰς τὴν γεωργίαν κάθε βοήθεια ποὺ τῆς χρειάζεται, διότι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀκεῖ ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀγροτικῆς τὴν γεωργικὴν πίστιν καὶ παρέχει εἰς τοὺς γεωργοὺς τὰ δάνεια ποὺ τοὺς ἀναγκαιοῦν.

»Ἀλλὰ δὲν ἠρκέσθην εἰς αὐτὰ μόνον. Ἐνέμισα ὅτι ἔπρεπε νὰ δείξω καὶ κατ' ἄλλον τρόπον τὸ ἐνδιαφέρον μου διὰ τὴν γεωργικὴν καὶ νὰ τὴν ἐνισχύσω. Ὁ φόρος τῆς δεκάτης εἶναι, ἠμπορεῖ νὰ εἰπῇ κανείς, ἀντιοικονομικός καὶ πολὺ καταθλιπτικὸς καὶ θὰ ἤμην εὐτυχὴς νὰ τὸν καταργήσω. Ἀλλὰ πρέπει νὰ τὸν ἀντικαταστήσω μὲ κάποιον ἄλλον. Δι' αὐτὸ εἶπα εἰς τὸν γεωργόν: Μέχρις ἑτοῦ νὰ καταργηθῇ καὶ καταργήσωμεν τὴν δεκάτην, σοῦ χαρίζω τὸν φόρον τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ 25 ο)ο ἀπὸ τὸν φόρον τοῦ ἐλαίου.

»Τὸ ξεύρετε καλύτερα ἀπὸ ἐμένα ὅτι τόσα χρόνια ποὺ εἴμεθα Κράτος πρώτη φορὰ ἔρχεται κυβέρνησις καὶ καταργεῖ φόρους. Ἕως τώρα εἴχαμε συνηθίσει νὰ ἐπιβάλλουμε διαρκῶς νέους φόρους χωρὶς νὰ συλλογιζώμεθα τὴν οἰκονομικὴν ἀντοχὴν τοῦ λαοῦ. Ἐννοεῖται ὅτι εἰς τὸ ζήτημα τῆς καταργήσεως τῶν φόρων πρέπει νὰ βαδίζωμεν μὲ μεγάλην περίσκεψιν καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς κάμνει ἡ κυβέρνησις.

»Ἐκτὸς αὐτοῦ ἡ κυβέρνησις διέθεσε μεγάλα ποσὰ διὰ νὰ ἱδρύσῃ 500 σχολεῖα διότι ἡ κατάστασις ἀπὸ τῆς ἀπέψεως αὐτῆς εἶνε ἀφόρητος.

»Ἡ κυβέρνησις ἔστρεψεν ἀκόμη τὴν προσοχήν της καὶ διέθεσε μεγάλα ποσὰ πέρυσι θὰ διθέσῃ δ' ἐφέτος καὶ ἄλλα διὰ τὴν δημοσίαν ὑγείαν, ἡ ὁποία εἰς τὴν σημερινὴν κατάστασίν της δὲν τιμᾷ οὔτε τὸ Κράτος οὔτε τὸν πολιτισμόν μας. Ἐννοεῖται πῶς ὑπάρχουν καὶ ἄνθρωποι ποὺ μὲ κατηγοροῦν ὅτι ἐξοδεύω τὰ χρήματα τοῦ Δημοσίου εἰς τοιαύτας ἀνάγκας. Προχθὲς ἀκόμη μοῦ ἐπετέθησαν ὅτι ἐξοδεύω τὰ χρήματα τοῦ δημοσίου διὰ τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν, διὰ σχολεῖα, διὰ τὴν δημοσίαν ὑγείαν καὶ δὲν ξεύρω διὰ τί ἄλλο. Ἔ! τί νὰ γίνῃ! Ἐγὼ βλέπετε νομίζω πῶς ὁ λαὸς αὐτὸς πρέπει νὰ ἴδῃ μίαν ἡμέραν Θεοῦ πρόσωπον, ν' ἀναπνεύσῃ λιγάκι, ν' ἀσφαλίσῃ τὴν ὑγείαν του, ν' ἀποκτήσῃ ἀνθρωπινὰ σχολεῖα καὶ νὰ ἰδῇ τέλος τὸ Κράτος νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὰ μεγάλα ζητήματά του.

»Ἀκοῦστε ἐδῶ παιδιά μου· ἂν εἴμεθα φρόνιμοι κι' ὅλοι κυττᾶμε τὴν δουλειά μας θὰ ἰδοῦμε καλύτερες ἡμέρες. Καὶ ἄλλους φόρους θὰ ἐλαττώσωμεν καὶ τὰ μεγάλα ζητήματά μας θὰ λύσωμεν κι' ὅλα θὰ πᾶνε καλά».

Ἐν συνεχείᾳ ἀναφερόμενος εἰς τὸ ζήτημα τῆς διαδόσεως τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ λιγνίτου, παρετήρησεν ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν περιοδείαν του εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τοῦ ἔδόθη ἡ εὐκαιρία ν' ἀντιληφθῇ ὅτι εἰς τὴν Γερμανίαν χρησιμοποιοῦν τὸν λιγνίτην ὅσον καὶ τὸ κάρβουνον.

«Αὐτό, εἶπε, πρέπει νὰ γίνῃ καὶ ἐδῶ. Τὸ σχέδιόν μου εἶνε νὰ ἑνώσωμεν ἔλα τὰ λιγνιτωρυχεῖα τοῦ Ὠρωποῦ, τοῦ Ἀλιβερίου, τῆς Κύμης, τῆς Μπάνιτσας καὶ ἔτσι μὲ αὐτὴν τὴν ἕνωσιν καὶ μὲ μίαν ἐπιστημονικὴν καὶ συστηματικὴν ἐκμετάλλευσιν νὰ κατορθώσωμεν νὰ χρησιμοποιοῦμεν τὸν λιγνίτην εἰς εὐρεῖαν κλίμακα ὥστε νὰ μὴ ἐξοδεύωμεν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἓν ἑκατομμύριον περίπου λιρῶν διὰ νὰ ἀγοράζωμεν κάρβουνον.

Καταλήγων εἶπε: «Συνιστῶ ἰδίως εἰς τοὺς γεωργοὺς νὰ μὴ ἀκοῦν τοὺς δημοκόπους οἱ ὁποῖοι σκορπίζουν τὴν ἀπαισιοδοξίαν. Αὐτοὶ οἱ δημοκόποι ἐξεστράτευσαν ἐναντίον τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ὁ καθεὶς μὲ τὴν συνταγήν του καὶ ἐζήτουν τὴν ἀξίωσιν νὰ γίνῃ ἡ Τράπεζα κατὰ τὰς ὑποδείξεις των».

Ὁ κ. Βενιζέλος καὶ ἡ συνοδεία του ἐπεσκέφθη ἀκολούθως τὰ λιγνιτωρυχεῖα ἐπέστρεψε δ' ἐνταῦθα τὴν 6ην ἑσπερινήν.

Η ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΑΡΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΑΤΑΤΙΘΕΜΕΝΟΥ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΝΕΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Η ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ ΚΑΙ Η ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΣΣΕΥΜΑΤΩΝ

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς τῆς προσεχοῦς Τετάρτης ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μαρῆς θὰ καταθέσῃ τὸν προϋπολογισμὸν τῆς χρήσεως 1930—93 μετὰ τῶν φορολογικῶν νομοσχεδίων.

Ἐν τῇ εἰσηγήσει του ὁ κ. Μαρῆς θ' ἀναπτύξῃ εἰς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς χώρας ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πολεμικῆς περιόδου καὶ ἐντεῦθεν καὶ συγκρίνων τὴν αἰσθητὴν βελτίωσιν ταύτης ἀπὸ ἑτους εἰς ἔτος θὰ τονίζῃ ὅτι κατορθώθη ἡ διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος σημαντικὴ ὁπωσδήποτε μείωσις τῆς ἀμέσου φορολογίας.

Περαιτέρω θ' ἀναφέρῃ ὅτι πρώτην ἤδη φορὰν ἐπειτα ἀπὸ πολλὰ ἔτη ὁ προϋπολογισμὸς κατατίθεται εἰς τὴν Βουλὴν ἄμα τῇ ἐνάρξει τῆς βουλευτικῆς περιόδου οὕτως ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐπιψήφισις αὐτοῦ ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων ἐντὸς τῶν συνταγματικῶν προθεσμιῶν. Τὸ γεγονὸς τοῦτο, θὰ τονίζεται, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς ἄλλας βελτιώσεις, καταδεικνύει ἐπὶ πλέον τὴν ἐπάνοδον τῆς χώρας καὶ ἀπὸ δημοσιονομικῆς ἀπόψεως εἰς πλήρη ὁμαλότητα.

Εἰσερχόμενος εἰς τὰς λεπτομερείας τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ δὴ τῶν ἐσόδων ὁ κ. ὑπουργὸς, θὰ τονίζῃ εἰς τὴν εἰσήγησίν του, ὅτι κατὰ τὸ τρέχον καὶ τὸ παρελθὸν ἔτος ἡ ἀπόδοσις τῶν εἰσπράξεων ἐπέτρεψε τὴν παροχὴν διευκολύνσεων εἰς τοὺς φορολογουμένους, συνισταμένων εἰς σημαντικὴν μείωσιν τῶν ἐκ παρελθουσῶν χρήσεων ὀφειλῶν αὐτῶν πρὸς τὸ Δημόσιον καὶ τὴν ἐκ παραλλήλου ἐλάττωσιν τῶν ἀμέσων φόρων κατὰ 200 ἑκατομμύρια περίπου διὰ τὴν νέαν χρῆσιν.

Ἀκολούθως θ' ἀναφέρῃ ὅτι αἱ χορηγηθησόμεναι ἐπὶ πλέον τῶν περυσινῶν πιστώσεις εἰς τὸν νέον προϋπολογισμόν, θὰ εἶνε ἐκτὸς τῶν 160 ἑκατομμυρίου διὰ τὴν αὔξησιν τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὑπαλλήλων καὶ τοῦ ἐπὶ πλέον ποσοῦ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ δημοσίου χρέους καὶ 120 ἑκατομμύρια διὰ τὰ ὑπουργεῖα Ὑγιεινῆς, Γεωργίας καὶ Παιδείας.

Τὰ ἔσοδα ὑπολογίζονται τὰ μὲν τακτικὰ εἰς 9.580 ἑκατομμύρια τὰ δὲ ἔκτακτα εἰς 200 ἑκατομμύρια.

Ἐκ τῶν περισσευμάτων τῆς χρήσεως 1928—29, τὰ ὁποῖα ἀνέρχονται εἰς 400 ἑκατομμύρια, θὰ διατεθοῦν 100 ἑκατομμύρια διὰ τὴν ἀνέγερσιν σχολικῶν κτιρίων καὶ γυμναστηρίων, 100 ἑκατομμύρια διὰ τὰ παραγγελθέντα δύο νέα ἀντιτορπιλλικά, 50 ἑκατομμύρια διὰ τὴν Γεωργίαν καὶ 150 ἑκατομμύρια διὰ τὰς λοιπὰς ἐμφανισθείσας νέας ἀνάγκας, ἤτοι διὰ τὸ ἱδρυόμενον Ἰνστιτοῦτον καπνοῦ, τὸ δικαστικὸν μέγαρον, τὴν Γερουσίαν, καθὼς καὶ εἰς ἐξόφλησιν ὀφειλῶν ἐκ τῆς Ἑλληνοβουλγαρικῆς μεταναστεύσεως καὶ τινας ἄλλας ἀναληφθείσας ὑποχρεώσεις.

Τὰ περισσεύματα τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς τρεχούσης χρήσεως ὑπολογιζόμενα εἰς 700 ἑκατομμύρια περίπου, θὰ διατεθοῦν κατὰ τὸ μέγιστον αὐτῶν διὰ τὴν χρηματοδότησιν τῶν ἀρξαμένων παραγωγικῶν ἔργων καὶ τὸ ὑπόλοιπον διὰ τὴν προσφυγικὴν ἀποκατάστασιν.

Ο ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΙΔΡΥΟΜΕΝΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΛΟΪΑΣ

Ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος θὰ ὑποβάλουν πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν τὰ ὑπομνήματα των οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἀεροπορικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Π. Ναυτικοῦ, τὰ σχετιζόμενα μὲ τὰς ἀνάγκας τῆς ἀεροπορίας. Εἰς τὰ ὑπομνήματα των θὰ ἐκτίθενται τίνες ἀριθμοδότητες δέον νὰ ὑπαχθοῦν εἰς τὸ μέλλον νὰ ἰδρυθῇ ὑφυπουργεῖον τῆς Ἀεροπορίας καὶ τίνες δέον νὰ παραμείνουν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν Γενικῶν Ἐπιτελείων τοῦ κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν στρατοῦ.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπομνημάτων αὐτῶν καὶ παρομοίων ἐκθέσεων τῶν ἀρχηγῶν τῶν Γενικῶν Ἐπιτελείων θὰ συνταχθῇ ὁ ὀργανισμὸς τοῦ νέου ὑπουργείου καὶ θὰ συσταθῇ τοῦτο μέχρι τοῦ προσεχοῦς Ἰανουαρίου.

ΑΙ ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΤΗΣ ΞΗΡΑΣ

Παρεσχέθη καὶ αὖθις ἡ βεβαίωσις ὅτι οἱ προβιβασμοὶ τῶν ἀξιωματικῶν πρὸς πλήρωσιν τῶν χηρευουσῶν θέσεων θὰ ἐνεργηθοῦν ἅμα ὡς τροποποιηθῇ ὁ ἰσχύων ἤδη νόμος περὶ προαγωγῶν. Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἔδωκεν ἤδη ἐντολὴν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν ὅπως καταρτίσῃ τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον.

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΘΑ ΔΕΧΘΗ ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΟΝ ΛΟΥΝΤΒΙΧ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θὰ δεχθῇ σήμερον τὴν 6 1)2 μ.μ. τὸν παρεπιδημοῦντα Γερμανὸν ἱστοριογράφον κ. Ἔμιλ Λούντβιχ.

ΤΟΝ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΑ ΤΗΣ ΑΜΦΙΣΣΗΣ ΕΔΟΛΟΦΟΝΗΣΕΝ Ο ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ ΔΙΑ ΝΑ ΤΟΝ ΛΗΣΤΕΥΣΗ

ΠΛΗΡΕΣ ΦΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΤΡΟΠΑΙΟΝ ΕΓΚΛΗΜΑ

Ἐπανῆλθε χθὲς ἐκ Κρίσσης Ἀμφίσσης ὁ στρατιωτικὸς δικαστικὸς σύμβουλος κ. Σίδερης καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ Στρατοδικείου Ἀθηνῶν κ. Νικ. Μελισσηνός ὅπου εἶχον μεταβῇ διὰ νὰ ἐνεργήσουν ἀνακρίσεις διὰ τὸν φόνον τοῦ χωροφύλακος Καρέλη ὑπὸ τοῦ ὑπενωμοτάρχου Π. Ἀντωνίου.

Ἐκ τῶν ἀνακρίσεων διεπιστώθη ὅτι ὁ ὑπενωμοτάρχης Π.Ἀντωνίου ἔδολοφόνησε τὸν χωροφύλακα Καρέλην καθ' ἣν στιγμὴν οὗτος ἐκοιμᾶτο ἐπὶ τῆς κλίνης του μὲ τὸν σκοπὸν νὰ τὸν λησταύσῃ, διότι ἐγνώριζεν ὅτι οὗτος εἶχε χρήματα μὲ τὰ ὁποῖα προϋτίθετο, παραιτούμενος τῆς Χωροφυλακῆς, νὰ ἀγοράσῃ αὐτοκίνητον καὶ νὰ μετέλθῃ τὸν σωφέρ.

Ἡ δολοφονία τοῦ χωροφύλακος διεπράχθη διὰ τοῦ πιστολίου τοῦ θύματος, τὸ ὁποῖον ὁ κακοῦργος προϊστάμενός του ἀφῆρεσεν ἐκ τοῦ προσκεφαλαίου του.

Ὁ ὑπενωμοτάρχης, ἀφοῦ ἐβεβαιώθη ὅτι δὲν ὑπῆρχε ψυχὴ ζῶσα πέριξ τοῦ ἀστυνομικοῦ σταθμοῦ, ἐπροβόλησε κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ δυστυχοῦς χωροφύλακος πενταπλάσιας καὶ κατόπιν ἐπεδόθη εἰς τὴν ἔρευναν τῶν φυλασίων καὶ τῶν ἀποσκευῶν του. Ἕνας γέρων χωρικὸς ὅμως ἐ